

Tarybos išvados dėl mokyklos nebaigusių asmenų skaičiaus mažinimo ir sėkmingo mokymosi mokykloje skatinimo

(2015/C 417/05)

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

ATSIŽVELGDAMA Į

- strategijos „Europa 2020“ tikslą švietimo srityje – mokyklos nebaigusių asmenų vidurkį Europoje ⁽¹⁾ ne vėliau kaip 2020 m. sumažinti iki mažiau nei 10 % ⁽²⁾;
- 2009 m. gegužės 12 d. Tarybos išvadas dėl Europos bendradarbiavimo švietimo ir mokymo srityje strateginės programos („ET 2020“) ⁽³⁾;
- 2015 m. Tarybos ir Komisijos Europos bendradarbiavimo švietimo ir mokymo srityje strateginės programos įgyvendinimo bendrą ataskaitą ⁽⁴⁾,

ATSIŽVELGDAMA Į

- 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos rekomendaciją dėl bendrųjų visą gyvenimą trunkančio mokymosi gebėjimų ⁽⁵⁾;
- 2010 m. gegužės 11 d. Tarybos išvadas dėl švietimo ir mokymo socialinio aspekto ⁽⁶⁾;
- Tarybos išvadas dėl ankstyvojo ugdymo ir priežiūros. Kaip padėti mūsų vaikams kuo geriau pasirengti ateičiai ⁽⁷⁾;
- 2011 m. Tarybos rekomendaciją dėl politikos, kuria siekiama mažinti mokyklos nebaigusių asmenų skaičių ⁽⁸⁾, ypač pridėtą politikos sistemą ir joje pateiktą raginimą užtikrinti, kad valstybės narės iki 2012 m. pabaigos patvirtintų išsamias strategijas mokyklos nebaigimo srityje, kurios apimtų prevencines priemones, intervencines priemones ir kompensacines priemones;
- 2011 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl mokyklos nebaigusių asmenų skaičiaus mažinimo ⁽⁹⁾;
- 2013 m. balandžio 22 d. Tarybos rekomendaciją dėl Jaunimo garantijų iniciatyvos nustatymo ⁽¹⁰⁾;
- 2015 m. kovo 17 d. Paryžiaus deklaraciją dėl pilietiškumo ir bendrų laisvės, tolerancijos ir nediskriminavimo vertybių propagavimo pasitelkiant švietimą,

IR ATSIŽVELGDAMA Į

- pirmininkaujancio Liuksemburgo 2015 m. liepos 9–10 d. Liuksemburge surengtą simpoziumą *Nenukrypti nuo kurso – mokyklos nebaigimo klausimo sprendimas ir sėkmingo mokymosi mokykloje skatinimas*, į kurį susirinko politikos formavimo, mokslinių tyrimų ir praktinės srities atstovai iš visos ES, kad apsvarstyti šią svarbią teminę sritį;
- pirmininkaujancio Liuksemburgo 2015 m. rugsėjo 10–11 d. Liuksemburge surengtą konferenciją *Ivairovė ir daugialybystė ikimokyklinio ugdymo ir priežiūros srityje*;
- 2013 m. strateginės programos „ET 2020“ teminės darbo grupės galutinę ataskaitą dėl mokyklos nebaigimo ir 2015 m. Mokyklų politikos darbo grupės politikos gaires;
- „ET 2020“ teminės darbo grupės 2014 m. ataskaitą dėl ikimokyklinio ugdymo ir priežiūros, kurioje pateikiami pagrindiniai kokybės sistemos šioje srityje principai,

⁽¹⁾ 18–24 metų amžiaus asmenų, turinčių tik pagrindinį ar žemesnį išsilavinimą ir nebedalyvaujančių švietimo ar mokymo sistemose, dalis (Eurostatas/Darbo jėgos tyrimas).

⁽²⁾ Dok. EUCO 13/10, I PRIEDAS, ketvirta įtrauka (p. 12).

⁽³⁾ OL C 119, 2009 5 28, p. 2.

⁽⁴⁾ Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 25.

⁽⁵⁾ OL L 394, 2006 12 30, p. 10.

⁽⁶⁾ OL C 135, 2010 5 26, p. 2.

⁽⁷⁾ OL C 175, 2011 6 15, p. 8.

⁽⁸⁾ OL C 191, 2011 7 1, p. 1.

⁽⁹⁾ OL C 165 E, 2013 6 11, p. 7.

⁽¹⁰⁾ OL C 120, 2013 4 26, p. 1.

MANO, KAD

pasiekus tiek strategijos „Europa 2020“, tiek strateginės programos „ET 2020“ įgyvendinimo laikotarpio vidurį ir praėjus ketveriems metams po Tarybos rekomendacijos dėl politikos, kuria siekiama mažinti mokyklos nebaigusių asmenų skaičių ⁽¹⁾, priėmimo atėjo laikas apžvelgti iki šiol padarytą pažangą siekiant peržiūrėti, konsoliduoti ir patobulinti priemones, kuriomis siekiama sušvelninti šį reiškinį ir skatinti visų sėkmingą mokymąsi mokykloje.

2011 m. priėmus Tarybos rekomendaciją daugelis ankstesnių duomenų apie mokyklos nebaigimo reiškinį buvo patikslinti ir papildyti valstybių narių tarpusavio mokymusi ir keitimusi gerosios praktikos pavyzdžiais, toliau atliekant mokslinius tyrimus ir nacionaliniu lygmeniu priimtos politikos išsamią analizę. Įgyvendinant strategijos „Europa 2020“ pagrindinį tikslą mokyklos nebaigimo srityje šiam klausimui buvo teikiamas prioritetas nacionalinėse politikos darbotvarkėse ir jį įgyvendinant buvo prisidedama prie švietimo reformų skatinimo.

Nors pastaraisiais metais padaryta didelė pažanga mažinant mokyklos nebaigusių asmenų skaičių, vis dar pernelyg daug mokinių ir toliau per anksti meta mokslus. ⁽²⁾ Tarp valstybių narių ir valstybėse narėse išlieka didžiuliai skirtumai, o 2011 m. Tarybos rekomendacijoje propagautos išsamos strategijos daugelyje šalių dar nėra patvirtintos.

Todėl ES ir valstybės narės pripažįsta, jog reikia aktyviai dėti pastangas, kad būtų pasiektas, o kai įmanoma – net viršytas strategijos „Europa 2020“ tikslas.

PABRĖŽIA, KAD

1. Mokyklos nebaigimą paprastai lemia įvairūs dažnai tarpusavyje susiję asmeniniai, socialiniai, ekonominiai, kultūriniai, švietimo, su lytimi susiję ir su šeima susiję veiksniai, ir jis yra susijęs su susikaupusiomis kliūtėmis, kurios dažnai atsiranda ankstyvoje vaikystėje. Prastomis socialinėmis ir ekonominėmis sąlygomis gyvenančiose grupėse šis reiškinys yra labiau paplitęs, o tam tikrų grupių, pavyzdžiui, migrantų kilmės vaikų (įskaitant neseniai atvykusius migrantus ir užsienyje gimusius vaikus), romų vaikų ir specialiųjų ugdymosi poreikių turinčių vaikų atveju, mokyklos nebaigusių asmenų skaičius itin neramina.
2. Švietimo sistemų struktūra ir kokybė taip pat turi didelės įtakos besimokančiųjų dalyvavimui ir mokymosi rezultatams, o tam tikri sisteminiai veiksniai gali turėti neigiamos įtakos mokymosi pažangai. Be to, tokie veiksniai, kaip nepalankios sąlygos mokykloje, smurtas ir patyčios, mokymosi aplinka, kurioje besimokantieji nesijaučia gerbiami ar vertinami, mokymo būdai ir programos, kurie ne visada gali būti patys tinkamiausi, nepakankamas besimokančiųjų rėmimas, profesinio rengimo ir orientavimo trūkumas arba prasti mokytojų ir mokinių santykiai, gali paskatinti besimokančiuosius per anksti mesti mokslus.
3. Vis labiau įvairėjančioms visuomenėms būtina, kad tiek švietimo, tiek ne švietimo srities suinteresuotieji subjektai skubiai imtųsi įtraukimų ir koordinuojamų atsakomųjų priemonių, kuriomis būtų siekiama skatinti tokias bendras vertybes, kaip tolerancija, tarpusavio pagarba, lygios galimybės ir nediskriminavimas, taip pat būtų siekiama skatinti socialinę integraciją, kultūrų tarpusavio supratimą ir bendrumo jausmą.
4. Siekiant užkirsti kelią marginalizacijai ir socialinei atskirčiai, taip pat sumažinti ekstremizmo ir radikalėjimo pavojų, itin svarbu užtikrinti, kad kiekvienas jaunuolis turėtų lygias galimybes gauti kokybiško įtraukiojo švietimo paslaugas ⁽³⁾ ir galėtų išnaudoti visą savo potencialą nepriklausomai nuo asmeninių, su šeima ar su lytimi susijusių veiksnių, socialinės ir ekonominės padėties ir gyvenimo patirties.
5. Vidurinio išsilavinimo įgijimas arba profesinio rengimo ir mokymo baigimas paprastai laikomas būtiniausia teisės mokytis toliau sąlyga siekiant iš švietimo sistemos sėkmingai pereiti į darbo rinką, taip pat būti priimtam į kitus švietimo ir mokymo etapus. Kadangi mokyklos ir profesinio rengimo nebaigę asmenys susiduria su didesniu nedarbo, skurdo ir socialinės atskirties pavojumi, investicijos į paramą jaunimui siekiant išsilavinimo gali padėti išsivaduoti iš nepritekliaus rato ir sustabdyti skurdo bei nelygybės perdavimą iš kartos į kartą.

⁽¹⁾ Jungtinė Karalystė balsavo prieš šią rekomendaciją.

⁽²⁾ Remiantis 2014 m. duomenimis 11,1 % 18–24 m. amžiaus asmenų yra metę mokslus ar profesinį mokymąsi ir nebaigę vidurinio ugdymo programos; tai sudaro apie 4,4 mln. jaunuolių (Šaltinis: Eurostatas (darbo jėgos tyrimas), 2014 m.).

⁽³⁾ Šiose išvadose „įtraukusis švietimas“ reiškia visų teisę gauti kokybiško švietimo, kuris atitinka pagrindinius mokymosi poreikius ir praturtina besimokančiųjų gyvenimą, paslaugas.

PRAŠO VALSTYBIŲ NARIŲ, DERAMAI ATSIŽVELGIANT Į SUBSIDIARUMO PRINCIPĄ IR Į NACIONALINES APLINKYBES

1. Aktyviai įgyvendinti 2011 m. Tarybos rekomendaciją dėl politikos, kuria siekiama mažinti mokyklos nebaigusiu asmenų skaičių, visų pirma:
  - a) tęsti visapusiškų strategijų arba lygiavertės integruotos politikos, sudarytos iš įrodymais grindžiamų prevencijos, intervencijos ir kompensavimo priemonių, kurios būtų nuosekliai integruotos į aukštos kokybės švietimo ir mokymo sistemas ir kurių atžvilgiu būtų užtikrintas nuolatinis politinis įsipareigojimas daug dėmesio skiriant prevencijai, rengimo ir įgyvendinimo procesą;
  - b) užtikrinti visų atitinkamų sričių (konkrečiai – švietimo ir mokymo, užimtumo, ekonomikos reikalų, socialinių reikalų, sveikatos apsaugos, aprūpinimo būstu, jaunimo reikalų, kultūros ir sporto) suinteresuotųjų subjektų atsakingą dalyvavimą ir ilgalaikį bendradarbiavimą visais lygmenimis ir tarp visų lygmenų, grindžiamą aiškiai nustatytais vaidmenimis bei įsipareigojimais, įskaitant glaudų veiksmų koordinavimą.
2. Remiantis ES mokyklos nebaigimo rodikliu išnagrinėti galimybes sukurti ar išplėsti nacionalines duomenų rinkimo sistemas, kuriose būtų reguliariai renkama įvairi informacija ⁽¹⁾ apie besimokančiuosius, visų pirma tuos, kuriems gresia rizika, ir mokyklos nebaigusius asmenis. Tokios sistemos, apimančios visus švietimo ir mokymo lygius bei rūšis ir visapusiškai atitinkančios nacionalinės teisės aktus duomenų apsaugos srityje, galėtų:
  - a) sudaryti sąlygas nuolat stebėti mokymosi pažangą siekiant kuo anksčiau nustatyti besimokančiuosius, kuriems gresia mokyklos nebaigimo rizika, ir juos identifikuoti;
  - b) padėti apibrėžti nepalankios padėties dėl išsilavinimo stokos nustatymo kriterijus ir rodiklius;
  - c) padėti suprasti mokyklos nebaigimo priežastis, be kita ko, renkant besimokančiųjų nuomones;
  - d) palengvinti duomenų ir informacijos prieinamumą įvairiais politikos lygmenimis ir šių duomenų bei informacijos naudojimą nukreipiant ir stebint politikos raidą;
  - e) padėti pagrindą veiksmingo orientavimo ir paramos teikimui mokyklose plėtojimui siekiant užkirsti kelią mokyklos nebaigimui, taip pat siekiant imtis tolesnių priemonių, skirtų jaunuoliams, kurie nebaigė mokyklos ar mokymosi kursų.
3. Kai aktualu, apsvaistyti galimybę nustatyti platesnio užmojo nacionalinius tikslus mokyklos nebaigusiu asmenų skaičiaus mažinimo srityje, ypač jei nustatyti tikslai jau yra pasiekti.
4. Nustatyti tas mokyklas ar mokymosi aplinkas, kuriose gresia didelė mokyklos nebaigimo rizika ir dažnai pasitaiko nepalankios padėties dėl išsilavinimo stokos atvejų, ir kuriose gali būti skiriama papildomos paramos ar išteklių.
5. Prireikus vykdyti švietimo sistemų reformas, atsižvelgiant į visą švietimo ir mokymo spektrą, įskaitant neformalųjį mokymąsi ir pripažįstant darbo su jaunimu vaidmenį, siekiant stiprinti struktūrinį, pedagoginį, mokymo programų ir profesinės karjeros tęstinumą, palengvinti pereinamuosius procesus, spręsti segregacijos ir nelygybės švietimo sistemose problemas ir propaguoti priemones, kuriomis būtų remiama besimokančiųjų pažanga ir mokymosi rezultatai, o besimokantieji motyvuojami užbaigti mokymąsi.
6. Užtikrinti bendras lygias galimybes naudotis prieinamomis aukštos kokybės ikimokyklinio ugdymo ir priežiūros paslaugomis. Ikimokyklinio ugdymo ir priežiūros metu susiformavę pažintiniai ir nepažintiniai gebėjimai gali padėti vaikams išnaudoti visą savo potencialą ir suteikti jiems gyvenimo ir sėkmingo mokymosi pagrindus. Ikimokyklinio ugdymo ir priežiūros struktūros taip pat turėtų skatinti veiksmingai išmokti dėstomosios (-ųjų) kalbos (-ų), atsižvelgiant į kultūrų ir kalbų įvairovę. Bendrumo jausmo ugdymas ir tvirtų bei patikimų santykių užmezgimas jau ankstyvame amžiuje yra itin svarbūs tolesniam vaikų mokymuisi ir raidai.

⁽¹⁾ Įvairi informacija visų pirma apima išsamesnius duomenis apie:

- amžių, kurio sulaukus nutraukiamas mokymasis ir nebelankomi mokymo kursai;
- mokyklos nebaigimo ir pamokų praleidinėjimo sąsajas;
- su mokyklos nebaigimu susijusius skirtumus pagal lytį, mokymosi rezultatus ar įgytą išsilavinimą;
- socialinę ir ekonominę padėtį arba panašius veiksnius, pavyzdžiui, informaciją apie aplinką kaimynystėje;
- besimokančiųjų kilmę ir (arba) gimtąją kalbą.

7. Skatinti ir propaguoti bendrus (visos mokyklos lygmens) požūrius į mokyklos nebaigusių asmenų skaičiaus mažinimą vietos lygmeniu, pavyzdžiui:
- suteikiant mokykloms didesnę veiksmų laisvę valdymo, mokymo programų sudarymo klausimais ir darbo metodų srityje, be kita ko, didinant jų autonomiškumą ir užtikrinant veiksmingą atskaitomybę;
  - nustatant tinkamus atvirus ir skaidrius kokybės užtikrinimo mechanizmus ir mokyklų veiklos planavimo bei tobulinimo procesus, kurie būtų nustatyti ir įgyvendinami aktyviai dalyvaujant visai mokyklos bendruomenei (mokyklų vadovams, mokytojams ir su mokymu nesusijusiems darbuotojams, besimokantiesiems, tėvams ir šeimoms);
  - sukuriant veiksmingas partnerystes ir vykdant sektorių bendradarbiavimą tarp mokyklų bei išorės suinteresuotųjų subjektų, įskaitant įvairius specialistus, nevyriausybinės organizacijas, įmones, asociacijas, jaunimo darbuotojus, vietos valdžios institucijas bei tarnybas ir kitus plačiosios visuomenės atstovus atsižvelgiant į vietos aplinkybes;
  - užtikrinant toje pačioje vietoje veikiančių įvairių rūšių ir lygių mokyklų bendradarbiavimą, taip pat tinklų kūrimą ir įtraukiant įvairių profesijų besimokančias bendruomenes regionų, nacionaliniu ir tarptautiniu lygmenimis siekiant skatinti keitimąsi gerosios praktikos pavyzdžiais;
  - skatinant kompetenciją mokyklų valdymo ir vadovavimo joms srityje, pavyzdžiui, tobulinant įdarbinimo procedūras ir mokyklų vadovams suteikiant nuolatinio profesinio tobulėjimo galimybių;
  - puoselėjant mokinių, tėvų, šeimų ir mokyklos darbuotojų palaikymo ir bendradarbiavimo kultūrą siekiant, kad jaunuoliai labiau laikytų save mokyklų sistemos dalimi, didinti jų motyvaciją mokytis ir skatinti jų dalyvavimą bendruose sprendimų priėmimo procesuose;
  - teikiant paramą mokykloms, kad jos galėtų įtraukti visus tėvus ir šeimas nesilaikydamos formalių dalyvavimo reikalavimų, ir padėtų kurti tarpusavio pasitikėjimo ir pagarbos aplinką, kurioje tėvai ir šeima jaustųsi laukiami mokykloje ir dalyvaujantys savo vaikų mokymosi procese;
  - nustatant ankstyvų nedalyvavimo požymių, pavyzdžiui, reguliaraus pamokų praleidinėjimo ar elgsenos problemų, aptikimo mechanizmus;
  - sukuriant sistemingas paramos programas besimokantiesiems, kuriems gresia rizika nebaigti mokyklos, įskaitant kuravimą, konsultavimą ir psichologinę paramą, taip pat galimybę teikti papildomą paramą besimokantiesiems, kurių gimtoji (-osios) kalba (-os) nėra dėstomoji (-iosios) kalba (-os);
  - organizuojant įvairią prieinamą užklausinę ir popamokinę veiklą, pavyzdžiui, sporto, meno, savanorišką ar darbo su jaunimu veiklą, kuria gali būti papildytos mokymosi galimybės ir padidintas besimokančiųjų dalyvavimas, motyvacija ir bendrumo jausmas.
8. Skatinant didelius visų mokinių lūkesčius ir galimybes siekti įgyti pagrindinių gebėjimų bei žinių, kurios jiems bus itin naudingos ateityje, išnagrinėti galimybę taikyti labiau asmeniniams poreikiams pritaikytus, į besimokančiuosius orientuotus mokymo ir mokymosi būdus, be kita ko, pasitelkiant skaitmeninius išteklius, taip pat taikant įvairius vertinimo metodus, pavyzdžiui, ugdomąjį vertinimą ⁽¹⁾.
9. Tinkamai atsižvelgiant į įstaigų autonomiškumą, užtikrinti, kad pradinio mokytojų rengimo ir nuolatinio profesinio tobulėjimo metu mokytojai, dėstytojai, mokyklų vadovai, ikimokyklinio ugdymo ir priežiūros specialistai bei kiti darbuotojai įgytų gebėjimų, kompetencijų ir pagrindinių žinių, kurių reikia norint suprasti ir spręsti su nepalankia padėtimi dėl išsilavinimo stokos ir galimais rizikos veiksniais susijusias problemas, kurios gali lemti nedalyvavimą arba mokyklos nebaigimą. Tokie gebėjimai, kompetencijos ir žinios galėtų apimti, pavyzdžiui, klasių ir įvairovės valdymo strategijas, santykių stiprinimą, konfliktų sprendimą, patyčių prevencijos būdus, profesinį rengimą ir orientavimą.
10. Užtikrinti, kad visiems besimokantiesiems būtų prieinamas profesinis rengimas ir orientavimas, lankstesni būdai ir bendrajam ugdymui lygiavertis aukštos kokybės profesinis rengimas ir mokymas.
11. Suteikti galimybę visiems jaunuoliams, kurie nebaigė mokyklos, pasinaudoti aukštos kokybės „antrosios galimybės“ programomis ir kitomis galimybėmis grįžti į bendrojo švietimo sistemą, ir užtikrinti, kad visos šiomis priemonėmis įgytos žinios, gebėjimai ir kompetencijos, įskaitant įgytas neformaliojo mokymosi ir savišvietos būdu, būtų patvirtintos pagal 2012 m. Tarybos rekomendaciją ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Šiose išvadose terminas „ugdomasis vertinimas“ reiškia priemones, kuriomis tiksliai nustatomi besimokančiųjų poreikiai ir laiku bei nuolat kaip mokymosi proceso dalis teikiama grįžtamoji informacija.

⁽²⁾ OL C 398, 2012 12 22, p. 1.

PRAŠO VALSTYBIŲ NARIŲ IR KOMISIJOS

1. Maksimaliai išnaudoti pagal strateginę programą „ET 2020“ ir atvirąjį koordinavimo metodą teikiamas galimybes, įskaitant galimybę stiprinti tarpusavio mokymąsi ir prireikus užsakant mokslinių tyrimų ir studijų atlikimą, siekiant stiprinti įrodymais grindžiamos politikos formavimą ir plėtoti bei skleisti sėkmingos politikos įgyvendinimo praktikos pavyzdžius.
2. Pasinaudoti ES priemonėse, pavyzdžiui, programoje „Erasmus+“, Europos socialiniame fonde ir Europos strateginių investicijų fonde ⁽¹⁾ numatytomis finansavimo galimybėmis, kad būtų remiamos priemonės, kuriomis siekiama mažinti mokyklos nebaigusių asmenų skaičių, kurios būtų išsamios politikos dalis, ir skatinti bendradarbiavimą mokyklose ir šalia jų.
3. Tęsti veiksmingiausios bendradarbiavimo praktikos mokyklose ir vietos lygmeniu, kuriuo siekiama pagerinti nepalankią padėtį dėl išsilavinimo stokos, sumažinti mokyklos nebaigusių asmenų skaičių ir užtikrinti įtraukesnį švietimą, pavyzdžių nustatymą atliekant mokslinius tyrimus ir vykdant tarpusavio mokymąsi. Užtikrinti platų tokios praktikos sklaidimą tarp mokyklų specialistų ir suinteresuotųjų subjektų, visų pirma pasitelkiant iniciatyvos „eTwinning“ bendruomenę ir Mokymosi mokyklose sąsają.

PRAŠO KOMISIJOS

1. Toliau stebėti pokyčius valstybėse narėse, skleisti informaciją apie šiuos pokyčius ir reguliariai teikti ataskaitas dėl pažangos siekiant strategijos „Europa 2020“ tikslo ir valstybių narių strategijų ar lygiavertės integruotos politikos mokyklos nebaigimo srityje įgyvendinimo Europos semestro procese bei ataskaitų pagal strateginę programą „ET 2020“ teikimo susitarimų įgyvendinimo, be kita ko, pasitelkiant Švietimo ir mokymo stebėsenos biuletenį.
2. Toliau plėtoti bendradarbiavimą su mokslo darbuotojais, valstybėmis narėmis, atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais, tinklais ir organizacijomis siekiant remti nacionalinės ir ES politikos mokyklos nebaigimo srityje įgyvendinimą.
3. Stiprinti bendradarbiavimą šioje teminėje srityje su atitinkamomis tarptautinėmis organizacijomis, pavyzdžiui, EBPO, bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis.
4. Priminti, kad atliekant planuojamą programos „Erasmus+“ laikotarpio vidurio peržiūrą svarbu ir toliau daug dėmesio skirti įtraukiamam švietimui ir mokyklos nebaigusių asmenų skaičiaus mažinimui.

⁽¹⁾ 2015 m. birželio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/1017 dėl Europos strateginių investicijų fondo, Europos investavimo konsultacijų centro ir Europos investicinių projektų portalo, kuriuo iš dalies keičiamos reglamentų (ES) Nr. 1291/2013 ir (ES) Nr. 1316/2013 nuostatos dėl Europos strateginių investicijų fondo (OL L 169, 2015 7 1, p. 1).